

Sto godina HŠK Concordia

SEKCIJA HOKEJAŠA NA TRAVI JEDINA JE KOJA SVE DO DANAS NOSI IME OVOGA, ZA ZAGREBAČKI I HRVATSKI ŠPORT IZVANREDNO VAŽNOG KOLEKTIVA

Piše **Mirko Poldrugac**

Prrije 100 godina, 10. listopada 1906., u Zagrebu je održana osnivačka skupština Prvog srednjoškolskog športskog kluba *Concordia*. Skupina srednjoškolaca okupila se toga dana u praonici rublja, u podrumu zgrade u današnjoj Klaićevoj ulici broj 12. i izabrala prvo klupsko rukovodstvo. Za predsjednika je izabran Ervin Rosmanith, a za blagajnika njegov brat Roman. Oružar kluba postao je Đuro Kleončić. Vlasnik zgrade u kojoj je održana skupština, Adalbert Rosmanith, bio je pokrovitelj kluba u kojem su s uspjehom nastupala tri njegova sina. On je klubu darovao prvu nogometnu loptu. Nogometna je sekcija trenirala dvaput tjedno na "Elipsi", današnjem Srednjoškolskom igralištu. Na godišnjicu osnivanja kluba odigrana je utakmica s rezervnim sastavom HAŠK-a (1-3). Iste godine odigran je dvoboj sa zagrebačkom *Olimpijom*, klubom koji nije bio registriran, a nije imao ni upravu niti klupske prostorije. Nakon visokog poraza *Olimpija* se rasformirala, a nekoliko dobrih igrača, na čelu s Milivojem Sekulićem, prešlo je u redove *Concordije*. Uspjehi, ozbiljan rad i drugarstvo privukli su u klub učitelja tjelovježbe Josipa Prikrila, športske djelatnike Frana Šukljea i Milivoja Zoričića, te mecene Aleksandra Lovinčića i Franju Pečeka. Potonji je klubu poklonio prve dresove. U djelovanju kluba sudjelovale su i vrijedne učenice Erna Rosmanith, Zlata Sekulić i Paula Amšel.

Nove sekcije

Kada se 1908. ustalila nogometna sekcija, uprava kluba odlučila je osnovati lakoatletsku, mačevalačku, biciklističku, plivačku, zimsko-sportsku i sekciju hokeja na travi.

U prvo su vrijeme neki članovi nastupali u više sekcija. Tako su Milivoj Sekulić, Ico Kerhin, Krunoslav Cesarec, Natko Batinić, Vilko Ebert, Đuro Kleončić i Đuro Amšel bili podjednako dobri nogometaši i atletičari. Isti su igrači 30. kolovoza 1908. nastupili su za hokejaški sastav *Concordije* u Samoboru, protiv domaćeg ASK *Šišmiša*. U toj prvoj utakmici u hokeju na travi u nas, *Concordia* je pobijedila sa 4-0. Atletičari Prvog srednjoškolskog športskog kluba *Concordia* s uspjehom nastupaju na prvim utrkama zagrebačkim ulicama. Napretku atletske sekcije pridonio je Đuro Kulčar, koji je na studiju u Budimpešti upoznao modernu atletiku.

Na "Elipsi" su nogometaši 7. svibnja 1910. odigrali prvu međunarodnu utakmicu. Pobijedio je *Sturm* iz Graza (4-2). Iste je godine, 28. rujna, uslijedio prvi susret s HAŠK-om. Utakmica nije dovršena jer je momčad HAŠK-a, nezadovoljna suđenjem, napustila igralište pri rezultatu 1-0 za *Concordiju*. Dana 17. rujna 1911. *Concordia* je na "Elipsi" svladala budimpeštanski Magyar *Tarasa Kör* (5-0). Na toj je utakmici za klub prvi put zaigrao Artur Dubravčić. Na prvu turneju u inozemstvo krenuli su nogometaši krajem travnja 1912. U Beču su, kao prva nogometna momčad iz Hrvatske, odigrali dvije utakmice. S Wiener Sportklubom *Südmärk* odigrali su neodlučno (4-4), a savladali su Sportklub *Favorit* (2-0).

Concordia postaje športski klub

Na izvanrednoj skupštini kluba 4. rujna 1912. promijenjen je naziv kluba u Hrvatski športski klub *Concordia*. Srednjoškolci više nisu smjeli nastupati za klub, a zabra-

Hazenašice HŠK *Concordie* koje su nastupile kao članice reprezentacije na IV. ženskim svjetskim igrama u Londonu 1934.

HŠK *Concordie* državni prvaci 1931/32. godine. U sredini je trener Bogdan Cuvaj.

Sekcija hokeja na travi HŠK Concordia na igralištu u Kranjčevićevoj ulici 1932. godine

njeno je i daljnje treniranje i igranje na "Elipsi". Nedostatak igrališta prouzročio je malu stagnaciju u radu kluba. Na zahtjev Mađarskog nogometnog saveza za uključivanje klubova iz Hrvatske u njegovo članstvo, HŠK *Concordia* je odgovorila odigravanjem utakmice sa SK *Slavija* iz Praga. U to je vrijeme mađarski savez bojkotirao sve češke klubove. Gostovanje *Slavije* pobudilo je golemo zanimanje u gradu, jer se radilo o ponajboljoj europskoj momčadi. Na igralištu u Tuškancu, 28. lipnja 1913., gosti su svladali domaćina (3-1), a sljedećeg dana bili su još efikasniji (8-1).

Razne aktivnosti i brojno članstvo primorali su upravu da potraži novi teren za trajni smještaj kluba. Početkom 1914. započelo je niveliranje zemljišta koje je dobiveno od gradskog poglavarstva u 10-godišnji najam. To su bile livade između Tratinske ceste, Svilane i zgrade Crvenog križa. Igralište je ograđeno drvenom ogradom, a na zapadnoj strani postavljene su klupe za sjedenje. Već 14. lipnja iste godine tu su odigrane utakmice drugog nogometnog prvenstva za Hrvatsku i Slavoniju. Za I. svjetskog rata na igralištu su podignute barake, a ograda i klupe su ložene tijekom oštih zima.

Obnova igrališta

Nakon rata klub je ponovno zaposjeo igralište u rujnu 1919. godine. Odmah je počelo uređenje potpuno uništenog terena. Na zapadnoj strani podignute su klupe za 600 ljudi i tribina s 1100 sjedala. Isključivo doprinosom članova kluba za 10 je godina izgrađen, za tadašnje prilike, jedan od najboljih stadiona u državi. Od 15 utakmica koje je nogometna reprezentacija između dva svjetska rata igrala u Zagrebu, 11 ih je odigrano na igralištu HŠK *Concordia*, tri na HAŠK-ovom stadionu u Maksimiru, a jedna na igralištu Građanskog, na mjestu današnje zgrade Elektroprivrede u Vukovarskoj 37. Klupska kućica *Concordije* podignuta 1921. godine postoji i danas i u njoj su smješteni klubovi Športskog društva *Zagreb*.

Najplodnije godine

U ljetnim mjesecima 1922. član uprave Đuro Kulčar naručio je iz Budimpešte stol sa svim rekvizitima za stolni tenis. Stol je smješten u klupsku kućicu, gdje je prvi put u

Zagrebu zaigrana ta športska igra. U rujnu iste godine osnovana je sekcija za hazenu, koja je pod vodstvom trenera Bogdana Cuvaja osvojila naslov najboljih u zemlji 1927., 1931. - 1934. i 1937. Sedam igračica kluba sudjevalo je u reprezentaciji Jugoslavije koja je na III. svjetskim ženskim igrama u Londonu 1934. osvojila prvo mjesto. Nastupile su Zlata Tonković-Cuvaj, Melita Lovrenčić, Marica Cimperman, Zdenka Radović-Kunštek, Ivka Tonković, Ema Gršetić i Nada Bobinski. Iz atletske sekcije poniklo je niz državnih prvaka i rekordera. To su bili višestruki prvak Jugoslavije u skoku uvis i udalj i utrci 110 m prepone Ivo Buratović, srednjoprugaš Petar Butković, dugoprugaši Franjo Predanić, Josip Šindelar i Josip Kotnik, preponaši Janko Praunsperger i Boris Hanžeković, bacači Veljko Narančić i Aleksa Kovačević i dr.

Sačuvali ime

Najveće uspjehe u međuratnom razdoblju nogometna je momčad ostvarila 1930. i 1932. osvajanjem prvenstva Jugoslavije. U istom razdoblju 17 je igračica *Concordije* branilo boje državne reprezentacije. Najviše nastupa za najbolju selekciju imali su Ivan Belošević (11), Zvonko Jazbec (10) i Artur Dubravčić (9). Neumorni športski djelatnik, nogometaš Boris Praunsperger, uspješno je vodio plivačku sekciju. Učitelji mačevanja u klubu bili su Francesco Tirelli, Karlo Blaha i Ottokar Schulz. Među tenisačima isticali su se višestruki državni prvaci Franjo Punčec i Franjo Kukuljević. Hokejaši na travi bili su aktivni na početku osnivanja *Concordije*, no zatim je njihovo djelovanje prestalo. Sekcija je obnovljena zahvaljujući Fedi Radoslavu i braći Miljenku i Zvonimiru Pfaffu 1932. godine. To je jedina sekcija koja sve do danas nosi ime ova, za zagrebački i hrvatski šport izvanredno važnog športskog kolektiva.

Literatura:

1. Cuvaj, B. (1977). HŠK Concordia u Zagrebu 1906 - 1919. *Povijest sporta*, 31 (8) 2732 - 2746.
2. Cuvaj, B. (1977). Nogometna sekcija HŠK Concordie u Zagrebu 1919 - 1944. *Povijest sporta*, 32 (8) 2785 - 2804.